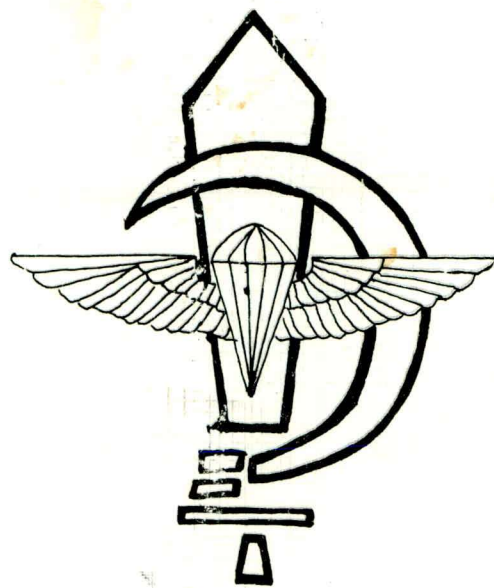

גִּי'קוֹב

גרעין כינ"ר
תשל"ה

17258

באלע קליינע שטובות, זיצן די יידן
די גאנצע נאכט, און זיי זענען
אויסגעשלאפן. און דאס איז
אין אלע שטובות.

אויסגעשלאפן? איז דאס?

ש.ט.שרניחובסקי.

החלטנו, בדיעבד אנחנו נספר, אלא
ועתה צמח - בתמונת ומכתבים.

יעקב רמון

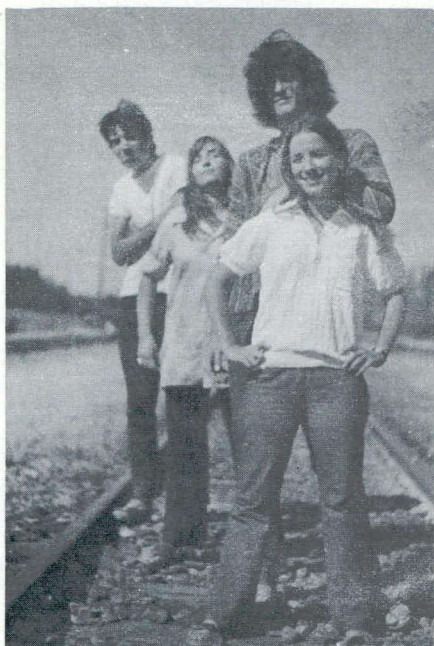
נולד	ב -	10.12.53	באה"ה
נפל	ב -	7.10.73	י"א תשרי תשע"ג
		בפלחפת	יום הכפורים

1.9.71
18.1.72

ספסל
ינא/ה

שלת מאקדמ-
קבוצ נחשונים
ג.נ. המרכז

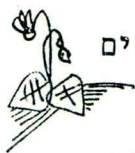
דוריה מתארגן

בכמה חודשים לא ימים משאבים 'לאסל':

כאשר מדברים, חושבים או נזכרים ביעקב רמון מיד
עולה השם ג'קוב. כלנו בגרעין צברים מחוספסים, והוא
האמריקאי שלנו. עוד בפגישות הגרעין הראשונות בלש בשער הארוך, החולצה המרושלת
והג'ינס. הוא היה גם בין הראשונים שזוהו ע"י כל בני הגרעין המתגבש-בזכות
הופעתו בסלויזיה והצהרתו על היותו גאה בהשתייכותו לגרעין כינר היוצא לנחשונים.
כשהגענו לשלת המוקדם בנחשונים התברר שמאחורי ההופעה האמריקאית מסתתר
בחור כלבבנו. מעולם לא חסרו לו רעיונות השתוללות:
נסיעה בג'יפ בלילה חשך כשגשם עז ניתן משמים, רחצה לילית בברכה, הפרעת מנוחת
השכנים (ז"א הפרעת שלותם הבלתי מעוררת, שלימי השל"ת, של שאר בני כינר),
וסתם שתית קקאו חם עם פיצה טובה בחצות הלילה.
היתה בו התלהבות שסחפה, ולא יכלת לסרב להצעה הכי מסורפת שהציע.

תכנית בטרם שש"ת:

נחשונים

י' עקב (יחזקאל) כחון

גרעין "כ"י נר"

1. אין ספק שהעבודה מהווה חלק חשוב מחיי הגרעין בשל"ת. המטרה שלכל חבר גרעין יהיה ענף קבוע שבו הוא יעבוד ואליו יתקשר. האפשרויות לעבודה בנחשונים.
בנים: רפת-מספוא; לול; בננות; אגסים; אבוקדו; פרדס; נוי;
כותנה; מסגריה; מוסר; חצרנות; מפעל לאלקטרוניקה
(במידה ויתחיל לפעול); חממות ורדים.

בנות: בתי ילדים (טיפול וחנור); נוי; רפת; לול; מטבח;
מכבסה; קומונה; חממות ורדים.

כתוב שלושה ענפים לפי סדר עדיפות שבהם תרצה לעבוד:

1. ע'ודל
2. ע'ודל
3. ע'ודל

2. כתוב מה הם תחביביו. (בעיקר אלה שתוצה לעסוק בהם בשל"ת המוקדם).

ע'ודל

3. באיזה חוגים תהיה מעוניין להשתתף בשל"ת המוקדם?

ע'ודל

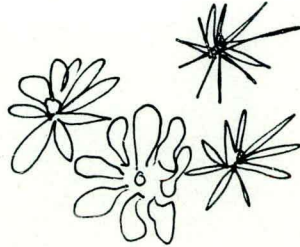
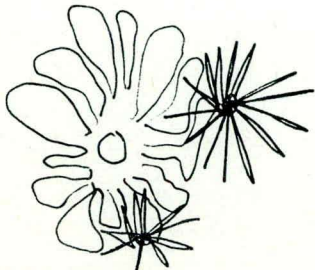
4. האם יש לך הערות בקשר ל"הוריקן המאמצים" בקבוץ?

ע'ודל

5. איזה נושא תרצה ללמוד אחרי הצבא (אם תרצה ללמוד)?

ע'ודל

מתוך מכתב לשמחה

מה - 6.12.71

כשעזבתי אותך ביום שישי והלכתי לצאת יורם עשה לי כל מיני בעיות. הוא אמר שהצבא לא מרשה לצאת לחופשה ואם אני חולה מקומי בבית חולים צבאי.

בסוף "שמתי זיון" עליו ויצאתי ללא אישור יציאה...

מה נשמע חוק מזה?

אני מצד אחד מקווה שדרורה הצליחה להמלט מידיו של אבי, אך מצד שני, שאבי יצליח לתפוס משהיא כבר, שיהיה לו טוב סוף סוף.

האם עמיר חזר? תגידי לאיסק שאני מעביר אליו את הפיקוד, וכל הכבוד להפועל נהריה.

תמסרי דש לכולם ובמיוחד לדרורה, אבי, שמעון, איסק,

(אני מקווה שמיקי מנצל את ההזדמנות הזאת שיש לו מסא ריקה אצלו בחדר!

את יודעת למה אני מתכוון.)

נ.ב.

אני מקווה שמכתב זה לא יגיע לידיו של רוני הגרפולוג.

דמי ששלו גאב
איטלי, יצאלי מהו,
הרי צועמא
↓

15/3 - יצאלי

צורה יצאלי

אלו דב קשם איטור

יצאלי ע'אם שלם בין

שלו - 4 ← 12 בלרם.

מסגרת הא חלל - יום האלצה

של שמחה

שמחה

יעקב

מבטאים בלבדי הנדקקים

טוב גורמי טוס נצחאן

סגור
סלסלים
גאליטמיה
תניה

ואה נאל קארם ???

מסמכים אלה

הטקס
בסיום כספני

7.1.72 -
12.1.72

דור-למה

טאסר

19. 1. 72

תק/זה חציה מתמיכה -

כאן חתום נצח רעים 35 י"ד

אדעל. בינר - קבאץ נאטאנא

הנהגה מלחמה

95A.24

5.7.5 5.7.5

אשר התקבל ביום 11.1.72 בשעה 7³⁰ בערב
בביתן המשפחה.

לפני הליס. ה: בל. יעלה ע. ה. ה. ה. ה.

בשעת ההס'בה: הד"ר ע"ה, תכנית אמנותית וקבוצ

למאד המהיר: חתמה בזה ידך

..... בשעה
(השילוח מוזל - הליך חזיר - נא לשלם צעת העליה לתאטרון)

בשר סרי! - תמונה ואשונה במגים
במקום 19.1.72

מכתב לשמחיה
נ- 8.3.72

מאורא'י
ועד רמון
2149344 .א.א.
3051 3.3
4/1

שלום שמחונה

מזמן רציתי לכתוב לך וזו ההזדמנות הטובה ביותר.
ניסיתי אתמול בלילה אבל נרדמתי. זה קשה מאד למצא זמן לכתוב.
עכשו הכתה שלנו עושה מסלול ירי עם המ"מ אחד אחד אז יש לי זמן לכתוב באמצע
האמונים...

בסגנון "גלי צהל" אני מאחל לך עליה בסולם הדרגות ושפשוף קל לקראת התגיסות
לצהל! אני רוצה מאד לראות איך את נראית במדים. אתמול גם כן ישבנו הרבה
כשחייכנו לראות אז היה לנו זמן לדבר. כל החברה זבלו והשתלבו והיה נהדר.
בלי ספק התירונות אחד את הגרעין (הבנים) וכשיורד המתח המתמיד לרגע, אפשר
לראות את זה. נהינו נורה לספר בדיחות וסיפורים. לדעתי זה דבר מיוחד מאד
כאשר חברה כמו עמיר ויורם יכולים להסתדר עם עמוס ורונני, או מיקי ויוסי
עט נמנס. כולם כל כך שונים אך בכל זאת מסתדרים.
היה לי כלכך טוב ביום שישי שבת שאני לא יכול לתאר לך. טוב להיות בקיבוץ
ולהרגיש את השלווה היה נהדר. במיוחד נהניתי להסתכל על הקיבוצניקים ואיך
שהם מפסותים מן המסיבת פורים שלהם...

שלך באהבה

יעקב

נ.ב.

אולי תוכלי לשלוח לי
קצת שוקולד. היה לנו
אסור להביא ארגז גרעין
ואת יודעת איך אני
אוהב שוקולד.
להתראות ב- 80

חילאים ותיקים ?
לס, יעקב
סילונים מ30קמקאים
אלק הפעם, בבית -
במחנה 80

19.1.72-

10.5.72

ע'קא

בטיחנות

אחבאנ'ס

סמסר באקר...

באחנה

(ח'ס חוס)

הוא

אחנה 80

הנאצט 5...

אנ'ס מסמ

וע'קא

מסמ 36-8

האחיות נחל גשור רמת הגולן

16.5.72 - 23.5.73

האחיות

קצת קשה לספר במילים את כל אהבותיו של ג' יקוב. האהבה הגדולה היתה כמובן שמחונה-עוד מתחילת ימי הגרעין נקשרו שני שמות אלו יחד לגבינו. גם כשהיה קשה מאד להיות יחד לבד בהאחזות ההומה-מצאו השניים פיתרון, והמוטורוליסטית גילתה לתדהמתה השכמה מוזרה: " יעקב ושמחונה-האהל על דשא בית מס' 3 "... האהבה האחרת היתה הביולוגיה בתורנות הדיר-במרעה נהג לאסוף צמחים ולהגדירם עפי המגדיר. פעם גם פיתח תאוריה שלימה על צמח ביצות בתקופה בה הרמה זעקה לסיפת גשם. פעם אחרת קשט את החצר בהמון המון פרחים וקוצים-ונדהם כשאורית המכית הגיעה למסדר חמש דקות לאחר מכן וכעסה מאד. הוא שמח מאד לצאת לקורס חובשים- וכשחזר רקס ביתר מרץ את החלומות ללימודי הרפואה, ובנתיים נהנה להיות החובש התורן בשבתות ולשפל בכל חולי ההאחזות.

בדף:

קשה לשכח את התקופה שלאחר קורס החובשים. ההתעניינות החזקה והעמוקה כל כך בנושא הרפואה היתה דבר יוצא דופן.

ועוד זיכרון קטן, כאשר חליתי וג' יקוב החליף את החובש בגשור, בא לראות אותי. למרות שבדק רק חום והמליץ על כדור אספירין, השרה עלי תחושת בשחון והרגשה טובה. אין ספק שלא במקרה הגיע אל התחום הזה משום שהדבר היה סבוע באופיו.

ושל: בלילה מספר:

מה שעשה לו נורא מתוק זה שוקולד. ורד האקונומית היתה רודפת אותו, מאחר ונהג ל"החרים" קופסאות פח של שוקולד מהמטבח ולזללן להנאתו-ולא הסתפק בחבילות מן הבית. ולעומת זאת נהנינו כלנו מאהבה אחרת שלו: המוזיקה. הוא לא התעצל והביא מן הבית פטיפון וערימה של תקליטים- (כשהכוב הראשי הוא קס סטיבנס) ובערבים היינו נפגשים לרקע צלילי המוזיקה.

יום סמל
בהאחזות:

מנ' כינר
אושכים בחלק...

א' קאב יאצא לעשעה
חובשים עקארס חובשים
אחשם הוא באה:

25.10.72

שלום גרעין כינר

הגיע הזמן שאכתוב לכל החברה ולא רק שמחונה. נראה שזה ממש המון זמן שלא הייתי אתכם בגשור. אני בשבוע העשירי של הכורס מתוך 16 שבועות. אני גומר בדצמבר 10-היום הולדת שלי. אם שמחונה הולכת ומשוויה לכולם שהיא יותר מבוגרת ממני אז תדעו שזה רק למשך פחות מחדש. איסק יצטרף אליכם בעוד 3 שבועות. הוא דוקא מפסות עכשו. הכורס שלו מלא מופרעים והוא מפסות מהם. אבל הוא מתגעגע מאד לגרעין ורוצה לחזור כבר... בחדר שלי נמצאים איזה 8 נחלאים + 3 מגולוני. יחד אנו נקראים "גונ'חל" שמים זיון על כל המסדרים המתמידים בזמן שאר החניכים סבוניים. במיוחד סבוניים הצנחנים. כנראה הפחידו אותם יותר מידי בקדרים. כל הזמן יש תלונות וריתוקים ומלביש וכל השתויות האלו. אף יעקב הסבון חטף שתי תלונות כבר וביום חמישי זה יש לי עוד משפט...

סהכ טוב לי שבאתי לכורס כי זה מענין אותי מאד להיות חובש - אף אם בגשור רק אחלק קמוקין! שמעתי שאנו נשארים עוד חצי שנה. רציתי איזה מחלקת משק. אבל בגשור בחורף אולי אוכל לקבל נסיון בחבישת פצעי קור של השומרים. כמובן שאביא את ה- skis שלי. הלואי וירד שלג כל הזמן.

מספיק עם הזיבולים, ד'ש'לכולם: ביטון האביר של כינר, ליון עם האף המסכן, רוני הפרפר, אבי ושמעון הרווקים, יואל מפקד ההאחזות, מיקי שהביא לגידול במס' הבנות בגרעין, אבי אמרה המרכז המדומה, גוזל "מסירת צנחנים", ישראל האדיש, עמוס שבכלל לא נמצא שם, יוסי שהיה רוצה להיות צחצח, צביקה שהיה מת להיות Playboy, וכל הבנות. אותם אני לא מזכיר אחד כי אז אצטרך להגיד משהו על שמחונה ולא נעים לי שתסמיק כי היום אוקטובר 23. תשאלו אותה מהזה.

להתראות בעוד 6 שבועות
יעקב

מתוך מכתב
דגירה

מה - 22.11.72

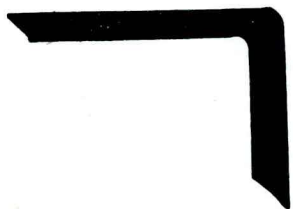
Good morning!

עכשיו מכינים מסדר בקר אצלינו וכמובן אין לי חשק אז החלטתי לכתוב לך מכתב קצר. זה היה מפנה רציני לחזור לבסיס אחרי שבועים בבית. בהשתלמות היה ממש כף. עבדתי בבקר מעד 4 בחדר מיון, ואחרי זה באתי כל יום לעבוד במעבדה מיקרוביולוגית של חבר של אבא שלי. למדתי שם ממש המון והיה נהדר. גם בבית חולים היה טוב אבל נמאס קצת להפשיט את הזקנות. רוב הזמן עבדנו בחדר מיון ועשנו זריקות, עירווייס, הוצאנו דם ועוד דברים. היינו גם בחדרי ניתוח וזה היה נחמד גם. בטך הכל עשיתי חיים...

נרשמתי בבית ספר בבחינות משנה בביולוגיה ומסמטיקה. הבחינות בתחילת פברואר לא נכשיתי אבל אני רוצה לשרר ציונים. אז הבאתי לכאן את כל הספרי ביולוגיה שלי ובזמן החפשי אני לומד. זה לא קשה כי זה נורה מעניין אותי וזה אף נחמד. אני לא חושב שיהיה לי קשה ללמוד לבחינה בביולוגיה אבל הבחינה במסמטיקה יהיה קשה. כאן אין לי תנאים טובים ללמוד כי צריך להתרכז ואי אפשר פה. אז אתחיל ללמוד מסמטיקה כשאחזור לגשור. שמחונה לא מאמינה לי אבל, אני באמת מתגעגע לחברה ולגשור ובאמת רוצה לחזור. תשכנעי אותה, טוב.

יש לי כמה חדשות נחמדות. העריכו את הקורס שלנו כך שימשך עד ה 13 במקום עד ה 10. אבל תמורת זה אנחנו יוצאים מן ה 1 לדצמבר עד ה 8 כחובשים המלווים את תירולי חנוכה של הגדנע. איזה כף זה יהיה. לשייל באויר הצח של מדבר יהודה

4 ימים במקום להיות כאן בבסיס עם זיבולים. אני כל כך אוהב לשייל.

ואחרי כחצי שנה, הכתובת מתחלפת
איסק וקלא, החלוצים, בארבים מעלה
דגירה הנמצא בקרס חלמל :

איסק - אנחנו יושבים פה שלשתנו, ג'קוב, איסק ולדדי בנ" ומשתזפים בשמש. נעים מאד להיות פה - בחוץ באויר החופשי לאחר "בילוי" של 26 שעות במקלס המצחין (נאום ג'קוב עד כאן)...

ג'קוב סוען שהוא שמח מאד לשמוע על המשפץ שלך והוא מתעניין ושואל מה העונש

ל'ק - (החלטנו שנינו שאנו שמחים לשמוע על כך אבל איסק כתב שרק אני שמח כדי לתפוס אתך יחסים). לפי הכתב המפגר את יודעת מי כותב...

מקומות 43

ע'ק"א 1/31/67
דשכ"איים הביתה
דשכ"א דשכ"א
יב"א:

שנים

אז את חושבת שאני קצת טרף לך -
אָה! על זה כבר יבוא תגובה. אולי
עד סוף הבחינות אהיה כך באמת.
היום התיאשתי לגמרי מסלפון גשור.
אני רוצה להגיד לך שהתקשתי לפחות
פעמים בשעה מ 1:00 אחר הצהריים ועד

11 בלילה. אף פעם לא צלצלתי כל כך הרבה. שאלו אותי למה אני מתקשר כל כך הרבה
אז ספרתי שאני צריך לבקש שישלחו ספר מסוים מהר. לא רצית לספר שסתם רציתי
לשמוע את קולך. אני אפילו התחלתי לפתח מזלות לגבי הסלפון לגשור - למשל אני
מחכה שניה אחר ה-067 3 שניות אחר ה-3 ואחרי זה ממשיך עם 1160 אבל לעס. אבל כל
המזלות שלי לא עזרו היום. יש לי עוד דברים מצחיקים לספר על עצמי. אני כל כך
רגיל שהתרגילים לא יוצאים נכון אז היום כשלפתע התברר לי שקבלתי תשובה
נכונה אז חשבתי שבטח טעיתי בדרך... יש לי גם מזלות לגבי סימון זווית ונקודות.
התברר לי אחר ימים ארוכים של כשלון גמור שכל קו המסומן באחת מקצותה באות "E"
אז זה כאלו שכתוב מראש שלא אצליח לפתור את התרגיל. לאחרונה גיליתי שהאותיות
P, F, R מוצלחים במיוחד ולכן אני משתמש בהם...

אני אוהב מאד את השעורי נהיגה. זה נורה טוב לצאת לשעה כל בקר ולהשתחרר קצת.
לא משנה שלפעמים אני קצת מסכן את עצמי ואת המורה שלי. פעם אחד ממש כמעט
עשיתי תאונה. לפעמים הוא צועק עלי גם אבל בכל זאת אני אוהב את זה מאד...
האם תקנו את הדוד שם עוד. לי זה לא משנה - את יכולה לתאר לעצמך כמה פעמים
התרחצתי מאז שאני בבית - פעם אחת. כשתהיה אשתי אז תוכלי לשנות את זה. את כבר
יכולה להתחיל לתכנן את זה! אני חושב שאני לא רוצה 15 ילדים כמו שבקשת - רק
13, את מסכימה? איזה כף.

מספיק זיבולים לעכשו.

הגיע הזמן ללכת לישון. אני צריך לקום ב-6:30 מחר בבוקר.

Love you forever

חילובים
מפתח גלן 5
הדואל הוא
גלן גלן ביל"ה

313 :

אהבת החיים של יעקב נכרה בכל פועלו, תמיד עליז ומאושר.
אהבת הסינוליס והבירולוגיה התבטאה בהשתתפות תמידית בסינוליס ההאחזות נביציאה
למרעה-כך הציל את סידור העבודה של הבנות כי היה סוחב עמו את שמחונה והכבשים
לראות את הנחלים והצמחים.

בס"ה :

חוויה משותפת שהיתה לי אתו היא סינול קצר בגשור ביחד עם הספר "מגדיר
צמחים" שבעזרתו הסביר לי טיבו של כל צמח שנמצא באזור. ובסינול אחר,
התלהבותו למראה מפל מים קטן שנתגלה במפתיע בדרך.
היתה בו הרבה, לפי דעתי, מהתמימות הילדותית. הרומנטיות שבה ראה את הדברים
סביבו-הנוף ויחסו אל אנשים, פניו הילדותיות השלימו את התמונה.

י"ש/ג 313 :

קצת זכרונות מלילות שמירה, משני לילות שמירה קרים.
ליל השלג הגדול-הייתי אז מוטורוליסטית לילה וג' יקוב שמר בדרומית,
הוא היה רגיל לשלג אך התלהב יותר מכל האחרים שראו שלג בפעם הראשונה
בחיהם. יחד יצאנו להעיר את החברה. יעקב כמובן העיר את שמחונה והקימה
כדי לראות את השלג. המשכנו ובקרנו את שאר השומרים. ג' יקוב הכריח את
עמוס וישראל הבסלנים לרדת מהמגדל עי כך שזרק את השמיכה של עמוס מטה
כך שפשוט לא היתה להם ברירה... המשכנו בריצה מטורפת (כשג' יקוב כמובן
המוביל) לעמדת הבונקר ונהלנו קרב של כדורי שלג כנגד יוסי וגוזל;
ובלילה קר אחר יצאנו שמחונה ואני לבקור נמוסין אצל ג' יקוב ויוסי
במגורים ומצאנו את השנים יושבים בעמדה ומתחממים מחומו של...
כן, התנור.

אך, אלו היו ימים...

מת'ן חכה לסמח'נה :

שמחונה

אני כל כך שרוף על להיות רופא
את לא יכולה לתאר לעצמך. בעצם
את יכולה לתאר לעצמך. אם אני לא
אתקבל השנה אז אפשר את הציונים

עוד פעם בקיץ ואנסה בשנה הבא. מי שהוא שאל אותי מה אני נרשם ב"עדיפות
שניה"- זה הצחיק אותי, אין בשבילי שום דבר חוץ מרפואה לעשות באוניברסיטה.
אני צריך לבזבז את הזמן שלי באוניברסיטה עם כל מיני חכמולוגים בשביל
איזה תואר אידיוטי-לא.

או רפואה או רפואה.

אין יכול להיות דבר יותר מושך ומעניין וחשוב יותר מי להציל חיי אדם?

הבנים של קים
אלמן התקדם

29.5.73

אנני נפרדים
בפתח סדג 202
לחצי שנה
(כך חשבנו),

מיקי, ואבי מספרים:

ג'קוב אהב את הארץ הוא ידע מדוע בא הנה אהב את זה וכבר התחיל לתכנן את עתידו. יחד אתנו הגיע לצנחנים אולם משאת נפשו היתה הרפואה. חייל קרבי וחובש קרבי. כתינוק בעריסתו התחיל את קורס החובשים וסימו בהצטיינות. כבר כאן נודע שמו כחובש בחדר עליון הוא סיפל במסירות ובאהבה בפצועים הראשונים שהגיעו אליו. אולם הקורס לא סיפק את כל מאוייו הוא לא מילא מספיק את יישועו. מוחו לא הפסיק להדות במקצוע האהוב לכל שהלך נילוה אליו ספר עב כרס וכל רגע ניצל ללמוד רפואה. גם שבע שנות דגירה באוניברסיטה לא הרתיעוהו, אדרבא רופא טוב התימר להיות. גם בבית, גם בצבא לא פסק מנסיונותיו. זרועות אביו היו מחוררות מהאימפוזיות. בכל רגע של פנאי, חבריו לאהל גם הם לא נפקדו מרשימת המחוררים. ובגדוד, לחגור חובש קרבי ואלונקה נצמד, לאביזרים שאלהם לא הסכין, הם היו

כבדים והסבו כאבים
אולם מעולם לא אמר
נואש ובמסעות סחב
בלי התרסה.
(האשק בעד הבא)

אנפאטים
של מנהלנים,
בחתונה של ורד

11.6.73

מסע ניווט
מארג

לגד 50- הנ"ל האננה
3.3 3050 1/4

אני חושב שאהב אותם, את התחבושות המיטפרים וכל כלי החבישה מעולם, מעולם לא השיב ריקס פני אדם בבעיות רפואיות, מאלה שידע, פשוט המקצוע היה בנפשו.

ג'קוב, לא נשכח גם את הרגעים בלי הרפואה, רגעי עליזות והערצה למוסיקת מחתרת מערימת התקליטים שעטרה דרך קבע את חדרך. לא נשכח את המשחק שאהבת-משחק שהתחיל עוד בגשור ונמשך כאן בגדוד, בחדר האוכל ברמה, איך היינו להוטים להפיל פור בינינו מי ישתוף צלחתו של מי ובין רגע נתלהו הרוחות והשמחה היתה רבה ואיזה צחוק כשיצא אותו ביש-גדא כשערמת הצלחות מתנשאת לדאשו, הוא היה הקרבן לשטיפה אותו ערב. כך בנה חבירנו את עתידו, עתיד שלא נתגשם ננקטע באיבו נשארנו המומים ומוכים בלי דעת איך להגיב נשמור אותך בליבנו לעד.

אפני העלילה ארמיה,
בבית סחור, נאש השנה תשע"ג

שמחונה היקרה

מה קרה לי בזמן האחרון? הרבה דברים. האם שמעת על האסון שלנו? אם לא אז אספר לך. היה לנו תרגיל גדודי. המחלקה שלי ססה בחוד במסוקים... כשנחתו המסוקים אז האנשים רצו החוצה. אף אחד לא ירדע איך, אבל המפ שלנו רק ישר לתוך המדחף האחורי ומתבמקום... זה היה סרגזיה רצינית וכולם

הרגישו את זה והיה מיואשים. אתמול לא התאמנו וכל הפלוגה נסע ללויה שלו בעין גב אני לא צריך לספר לך את ההתרגשות של כולם. זה היה כמו בזק-רגע אחד לחמנו אתו ורגע אחד אנו קוברים אותו. היום כבר מרגישים את מה שקרה פחות אבל בכל זאת נזכרים בו מפעם לפעם ונשארים קצת המומים.

10/10 ט"ו אלול תשנ"ב, הולדתך, אהבה:

ביום שישי נרד לבטיט ליד ירושלים. זה כמעט בשטח לכן שאני אצא מבית סחור
אבל בשטח זה יהיה מאוחר מאד כי זה נסיעה ארוכה מן הרמה, אני אשלפן אליך
ברגע שאגע ונפגש מהר, מהר. כבר נחלים אפיה בסלפון. אני כל כך מת לפגוש אותך,
לראות אותך, להריח אותך. אני לא יודע אם היה שבוע וחצי כמו אלא שעברו עכשו.
כל כך אני מתגעגע, כל כך אני קשור אליך. כל היעקב שבי הוא נמצא, בתוך
שמחונה. רגע רגע אני חולט עלינו, חושב עלינו. שמחונה אני אוהב אותך אהבה
כזאת שאי אפשר לתאר כבר. תחכי עוד מעט ואז נהיה יחד לנצח. אני כל כך רוצה
לחיות עכשו-כי אני שמכים לי חיים של אושר מלא.

איזה מזל יש לי.

להתראות עד שנפגש

שלך forever

והמכתב האחרון

(נשלח מאלף אלף, בלילה יום חמישי 4.10.73)

יש לנו את הסיור הכי מעניין והכי מסוכן בכל רמת הגולן. יוצאים מאל על ועוברים
מעל כל הנחל רוקד מלמעלה. אחרי זה יורדים דרך פרצות בגדר לתוך שטח ההפקר
מעבר לגבול בגיא הענקי של הנחל בדרך שנקרא "סיבוב ההפתעות" מכיוון שהמחבלים
נוהגים לשים מלכודות שמה. יש חוליה שיורד מן הזחל רגלית וסורקת כשהזחל מחפה
עליהם והם יורדים כמעט עד הריקד עצמו.
האזור הוא כל כך יפה שמחונה. ממש פנטסטי. אני חושב שכדי להתפלל מחר ביום
כיפור שיהיה שלום רק כדי ששנינו נעשה שם טיול ביחד...

אהבה
שלך

שגור,
יום כיפור

ה- 6.10.73

המלחמה בטרור

הגדוד התחיל את השרות המבצעי שלו במוצבי מרכז הרמה, אחרי ראש השנה. גי' קוב היה חובש ויצא לסיורים באזור האורכד, בשטח ההפקר. ביום הראשון של המלחמה, יעקב היה באל על, בונקרים, תחת הפגזות. לפני עלות השחר של בקר יום ראשון, הלחודש, הוחלט לנסות לחלץ את החברה שישבו בתצפית תל סאקי ובשל ההתקדמות המהירה של הסורים היה חשש שיפלו בשבי. צנגמשים יצאו למשימה זו ויעקב כחובש באחד מהם. בדיווחים בקשר ספר ממ התל כי הוא רואה אותם נכנסים לקרב מסווח קצר, הוא מקבל הוראה לסמן להם לעלות רגלי לתל. אולם הקשר ניתק אתם "הכח ואנשיו נמצאים בשטח מת לגבי, סנקי אויב מכסים את כל השטח באש יעילה", הוא מדווח מהתל. רק למחרת בבקר מגיע למקום כח נוסף והוא מוצא את הנגמשים הפגועים. התברר כי כל הכח נפגע, פצועים ספורים הצליחו להמלט מהתופת, אך הרב נפל ויעקב עמהם.

אנחנו מוצאים

עצמנו חסרים,

יעקב ודיון

איןם עזר

נא תכל יק כבודא

וס פאר עמלא סול...

מתוך : הרעות מאת חיים גורי .

כבר שנה
על הנשנו במעט
איק חספו הנמנים בשפתינו
כבר שנה
עוד נזכור מה רבים
שמים, שמים כבר בינו

אך נזכור את כולם
את יפי הבטחית והתואה
כי רצאת שכל עולם
על נתן את איברו לשבח
אהבה מקופשת בדם
את תשובה בינו לעולם

הרצות, נשאוק בלי מילים
אפורה, אלאמיות ושאתות
מסילות האומה הצבועים
את נותרת בהירה וזועקת
הרצות, נצריק בולם
שם בשמך לחייך ונעכה
כי נצים שנפלו על חרבם
את חייך הותירו לעבר